

האשה שיצאה מלאה וחזרה ריקנית. לטוף זמן מרובה ואינה יודעת אימה יאל הרינו: והביאה לפנינו. כלומר משנחלה לפנינו יצאה לה שלשה שבועות טהורים מכל וכל עם יום צואה. ולא דק כולי האי דיום זה ספק טמא דשמא רחמא כו' דיום קודם שנחלה לפנינו ואפי"ה קרי ליה טהור דקאי למחלן ולנחל דקס"ד

אשה שיצאה מלאה ובאה ריקנית והביאה לפנינו שלשה שבועות מהורין ועשרה שבועות אחד ממאואחד מהור משמשת לאור שלשים וחמש ומטבילין אותה תשעים וחמש מטבילות דברי ב"ש וב"ה אומרים שלשים וחמש *רבי יוסי בר' יהודה אומר דיה למבילה שחאה באחרונה בשלמא שבוע ראשון לא משמשת אימר יולדת זכר היא שבוע שני אימר יולדת נקבה היא שבוע שלישי אימר יולדת נקבה בבוז היא אלא שבוע רביעי אפי"ה דקא חזיא דם תשמש דהא דם מהור הוא לאו משום דלא אוליג בתר רובא אלא מאי לא ידענא מאי חיובתא אימר הרחיקה לידתה דהך שבוע חמישי דמהור הוא תשמש דהך שבוע רביעי כל יומא ויומא מספקין בסוף לידה ובחלת נדה תעשרין וחמציא גופיה אימר תחלת נדה היא ובעיא למיחב שבועה לנרחה בעשרים וחד תשמש רבי שמעון היא דאמר *אימר לעשרת כן שמא חבא לירי ספק לאורחא תשמש כשראחה בערב ומטבילין אותה תשעים וחמש מטבילות שבוע קמא מטבילין אותה בליולא אימר יולדת זכר היא שבוע שני מטבילין אותה (ה) בליולא אימר יולדת נקבה היא ביממא אימר יולדת זכר היא בליולא ב"ש למעטייהו דאמרי *מבולת יום ארוך בעי מבילה מברי

אימר הרחיקה לידתה. תימה דרבי יוסי נרבי מצינו לא אסיק אדעתיה האי שטייה וברייתא לא מפרש כלל בענין אחר: ר"ש הוא. תימה דכ"ס דהאי כרבנן דאמרי בפ' בחרה (לקמן סז) לשמא דארייתא ועוד קשה דהא דמאזע דר"ש לא אסר טבילה אלא תשעים דוקא ודאמר ופברק בחרה (סז סז) משמע דאסרה לטבול וי"ל דטבילה האמוראין אסרה ולקמן (סז ד"ה אגל) נפרש בע"ה:

כשראתה מבערב. וז"ל כיון דלדתה מבערב אלא מטבילין לה לב"ש בלילתא משום טבולת יום ארוך וי"ל דלא דוקא מבערב אלא כלומר כשהיא בחלי קשה בלילה וטובלת בהחלה הלילה ורואה מיד אחר הטבילה ואם היפה צאה לשמא קודם טבילה דקדוש ביה:

בשבוע קמא מטבילין לה בלילתא דאמור יולדת זכר היא. זה הא"י סתם איש נר"י אלא לב"ה לב"ש מטבילין לה כל פ' לילתא משום טבולת יום ארוך והאי שבוע קמא ללילתא איש כמון שבועים דיממא אלא ל' לילתא מטבילין קמא וליל תחלת שבוע שני ושבוע שני נמי בלילתא הי"ט ו' לילתא מטבילין קמא וליל תחלת שבוע שלישי ושבוע שלישי ביממא איש כמון זה:

שבוע קמא מטבילין אותה בליולא אימר יולדת זכר היא שבוע שני מטבילין אותה (ה) בליולא אימר יולדת נקבה היא ביממא אימר יולדת זכר היא בליולא ב"ש למעטייהו דאמרי *מבולת יום ארוך בעי מבילה מברי

אומור הרחיקה לידתה. ותימה דרבי יוסי נרבי מצינו לא אסיק אדעתיה האי שטייה וברייתא לא מפרש כלל בענין אחר: ר"ש הוא. תימה דכ"ס דהאי כרבנן דאמרי בפ' בחרה (לקמן סז) לשמא דארייתא ועוד קשה דהא דמאזע דר"ש לא אסר טבילה אלא תשעים דוקא ודאמר ופברק בחרה (סז סז) משמע דאסרה לטבול וי"ל דטבילה האמוראין אסרה ולקמן (סז ד"ה אגל) נפרש בע"ה:

[לקמן ג סז סז] יומא סז

[דף ג] [סז]

[לפני ג סז]

[לקמן סז]

[ג' לקמן ג]

זל דמספק

הגזות הב"ח
(ה) ג' סז סז
מטיילין אופס ביממא
אימר יולדת זכר טוב היא
בלילתא כ' נקבה היא
שבוע שלישי כליל:
(ג) רש"י ד"ה סז
הנשי דמספק
השם טבילה ואפי"ה:

סז סז

דיום שבעה לפורים שלה, או יולדת נקבה בבוז היפה, ומשום דלא ידעין מתי ילדה ואימתי מתי זמן טבילה דדה, מנכרין לה טבילה כל לילה וכל יום שיש לפסוקי חזון טבילה (סז).

ידה לטבילה שחאה באחרונה. לטוף פורים של נקבה, דהיינו לטוף שלש שבועות, שם ילדה נקבה כזו עומה שבעים ושלשה ימים, ולא אמרין טבילה חמשה ימים (סז).

שם חמשה ימים ביום ורואה מיד לאחר שחמשה ימים ומטבילין פסולת (לקמן סז). מבולת יום ארוך בעי טבילה. למחמה מתי שטבולת יום ארוך היא והיפה דמיה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones